

Jesu oppstandelse – steg for steg

Kronologisk oversikt over hendelsene

Fredag

1	Det var blitt fredag kveld.	Markus
2	Josef fra Arimatea ba Pilatus om å få Jesu kropp	Alle evangeliene
3	Også Nikodemus var der. De hadde med over 30 kg salve.	Johannes
4	Josef fikk liket, svøpte det og la det i sin gravhule like ved.	Alle evangeliene
5	Flere kvinner så hvor Jesus ble gravlagt.	Matteus, Markus, Lukas.

Lørdag

6	Overprestene og fariseerne gikk til Pilatus: Sett ut vakter!	Matteus
7	Tre kvinner kjøpte velluktende salve for å salve liket.	Markus

Søndag

8	Tidlig om morgenen gikk noen av kvinnene til graven.	Alle evangeliene
9	Kraftig jordskjelv. Engel rullet vekk steinen. Vaktene paralysert.	Matteus.
10	Kvinnene fikk se at steinen var rullet vekk.	Markus, Lukas, Johannes
11	Kvinnene gikk inn i graven. Fant ikke Jesu kropp. Forvirring.	Lukas
12	De så en eller to menn i hvite eller skinnende klær.	Markus, Lukas
13	Engelen, mannen eller mennene snakket til kvinnene.	Matteus, Markus, Lukas
14	Kvinnene fikk beskjed om å si ifra til de andre disiplene.	Matteus, Markus
15	De/hun skyndet seg, flyktet bort, løp fra graven.	Alle evangeliene
16	Jesus møtte kvinnene på vei tilbake fra graven. Snakket med dem.	Matteus
17	Vaktmannskapene kom inn til byen. Fortalte om hendelsen.	Matteus
18	Overprestene/ de eldste satte ut et falskt rykte, bestakk soldatene.	Matteus
19	Kvinnene fortalte disiplene om Jesu oppstandelse.	Lukas, Johannes
20	Da disiplene hørte kvinnenes nyhet trodde de ikke på det.	Lukas

21	Peter/ Peter og Johannes løp likevel til graven. (Maria også.)	Lukas, Johannes
22	Da han/de så inn eller gikk inn så de bare lik-klærne, ikke Jesus.	Lukas, Johannes
23	Peter undret seg/Johannes så og trodde. Så gikk de hjem.	Lukas, Johannes
24	Maria Magdalena ble stående igjen utenfor graven å gråte.	Johannes
25	Hun fikk se to engler inne i gravhulen. De snakket sammen.	Johannes
26	Maria møtte Jesus. De snakket sammen. Hun ble sendt med beskjed.	Lukas, Johannes
27	Maria Magdalena gikk til de andre og sa «jeg har sett Herren!»	Markus, Johannes
28	Jesus viste seg for Kleopas og en venn som var på vei til Emmaus	Markus, Lukas
29	Da de oppdaget at det var Jesus gikk de tilbake for å fortelle det.	Markus, Lukas
30	Jesus kom til dem da de var samlet, og snakket med dem.	Lukas, Johannes
31	Han viste dem sine hender, føtter og side.	Lukas, Johannes
32	Han spiste mens de så på.	Lukas
33	Jesus forklarte dem om oppstandelsen. Forstanden ble åpnet.	Lukas
34	Misjonsbefaling 1 (Jerusalem, i et rom)	Lukas, Johannes
35	Tomas var ikke der.	Johannes
36	Jesus møtte dem åtte dager senere. Snakket nå med Tomas.	Johannes
37	Jesus møtte dem ved Tiberiassjøen (Galilea)	Johannes
38	Misjonsbefaling 2 (Galilea, på fjellet)	Matteus
39	Jesus førte dem ut mot Betania (nært Jerusalem)	Lukas
40	Misjonsbefaling 3 (Betania, Oljeberget utenfor Jerusalem)	Matteus
41	Jesus ble tatt opp til himmelen (Oljeberget, Jerusalem)	Markus, Lukas (+Apg.)
42	To menn i hvite klær spør dem hvorfor de stod der?	Apg.

Detaljert gjennomgang

	Matteus	Markus	Lukas	Johannes
	Fredag (forberedelsesdagen)			
1	Matt 27,57-61	Mark 15,42-47 Det var forberedelsesdagen – det vil si dagen før sabbaten – og det var alt blitt kveld.	Luk 23,50-56	Joh 19,38-42
2	Da det ble kveld, kom en rik mann som het Josef. Han var fra Arimatea og var også blitt en disippel av Jesus. Han gikk til Pilatus og ba om å få Jesu kropp.	Josef fra Arimatea, en høyt aktet rådsherre som selv ventet på Guds rike, tok da mot til seg og gikk til Pilatus og ba om å få Jesu kropp. Pilatus fant det underlig at han allerede skulle være død, og tilkalte offiseren og spurte om han hadde vært død lenge.	Nå var det en rådsherre ved navn Josef, en god og rettskaffen mann, 51 som ikke hadde vært med på det de andre hadde vedtatt og satt i verk. Han var fra Arimatea, en by i Judea, og han ventet på at Guds rike skulle komme. Han gikk til Pilatus og ba om å få Jesu kropp.	Josef fra Arimatea ba nå Pilatus om tillatelse til å ta ned Jesu kropp. Josef var disippel av Jesus, men i hemmelighet, fordi han var redd for jødene. Pilatus ga ham lov, og han kom og tok kroppen ned.
3				Også Nikodemus var der, han som kom til Jesus første gang om natten. Han hadde med seg en blanding av myrra og aloë, omkring hundre pund. (32,7 kg)
4	Pilatus ga da ordre om at den skulle bli utlevert. Josef tok Jesu kropp, svøpte den i et rent linklede og la den i en ny grav, som var hogd ut til ham selv i bergveggen. Så rullet han en stor stein foran inngangen og gikk.	Da han hadde fått det bekreftet fra offiseren, lot han Josef få liket. Han kjøpte da et linklede, tok Jesus ned, svøpte ham i det og la ham i en grav som var hogd ut i bergveggen, og rullet en stein foran inngangen til graven.	Og Josef tok Jesu kropp ned, svøpte den i et linklede og la ham i en grav som var hogd ut i bergveggen, og som det ennå ikke var lagt noen i. 54 Det var forberedelsesdagen, like før sabbaten begynte.	De tok da Jesu kropp og svøpte ham i linklær med den velluktende salven i, slik skikken er ved jødernes gravferder. 41 Der hvor Jesus var blitt korsfestet, var det en hage og i den en ny grav som ingen ennå var blitt lagt i. 42 Fordi det var helgaften for jødene, og fordi graven var så nær, la de Jesus i den.

5	Men Maria Magdalena og den andre Maria var der. De satt rett overfor graven.	Maria Magdalena og Maria, mor til Joses, så hvor han ble lagt.	De kvinnene som var kommet med ham fra Galilea, fulgte etter. De så graven og hvordan Jesu kropp ble lagt der. Så gikk de hjem og laget i stand velluktende oljer og salver. På sabbaten holdt de seg i ro, som loven krevde.	
Lørdag (sabbaten)				
6	Matt 27,62-66 Neste dag, dagen etter forberedelsesdagen, gikk overprestene og fariseerne sammen til Pilatus og sa: «Herre, vi er kommet til å tenke på hva denne bedrageren sa da han ennå levde: <i>Etter tre dager blir jeg reist opp.</i> Gi derfor ordre om at graven blir godt sikret til den tredje dagen, så ikke disiplene hans skal komme og stjele ham og si til folket at han er stått opp fra de døde. Da ville vi få et nytt bedrag, verre enn det første.» Pilatus svarte: «Her har dere vaktmannskap. Gå så og sørg for vakthold slik dere finner det best.» Da gikk de av sted og sikret graven, både med segl som de satte på steinen, og med vaktmannskap.	Mark16,1		
7		Da sabbaten var over, kjøpte Maria Magdalena og Maria, Jakobs mor, og Salome velluktende oljer for å gå og salve ham.		
Søndag				
	Matt 28,1-20	Mark 16,2-14	Luk 24,1-53	Joh 20,1-24

8	Da sabbaten var over og det begynte å lysne den første dagen i uken, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se til graven.	Tidlig om morgenen den første dagen i uken kom de til graven da solen gikk opp. De sa til hverandre: «Hvem skal vi få til å rulle bort steinen fra inngangen til graven?»	Ved daggry den første dagen i uken kom kvinnene [de kvinnene som var kommet med ham fra Galilea] til graven og hadde med seg de velluktende oljene som de hadde laget i stand.	Tidlig om morgenen den første dagen i uken, mens det ennå er mørkt, kommer Maria Magdalena til graven.
9	Med ett ble det et kraftig jordskjelv, for en Herrens engel steg ned fra himmelen, gikk fram og rullet steinen til side og satte seg på den. Han var som et lyn å se til, og drakten var hvit som snø. Vaktene skalv av redsel da de så ham, og de ble liggende som døde.			
10		Men da de så opp, fikk de se at steinen var rullet fra. Den var meget stor.	Da så de at steinen var rullet fra graven,	Da ser hun at steinen foran graven er tatt bort.
11			og de gikk inn, men fant ikke Herren Jesu kropp. De visste ikke hva de skulle tro,	
12		Da de kom inn i graven, så de en ung mann sitte på høyre side, kledd i en hvit, lang kjortel, og de ble forferdet.	men med ett sto det to menn hos dem i skinnende klær. Kvinnene ble forferdet og bøyde seg med ansiktet mot jorden.	
13	Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: "Frykt ikke! Jeg vet at dere søker Jesus, han som ble korsfestet. Han er ikke her, han er stått opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han	Men han sa til dem: «Vær ikke forferdet! Dere leter etter Jesus fra Nasaret, den korsfestede. Han er stått opp, han er ikke her. Se, der er stedet hvor de la ham!	Men de to sa til dem: «Hvorfor leter dere etter den levende blant de døde? Han er ikke her, han er stått opp. Husk hva han sa til dere mens han ennå var i Galilea: Menneskesønnen skal overgis i	

	lå!		syndige menneskers hender og korsfestes, og den tredje dagen skal han stå opp. Da husket de hans ord.	
14	Skynd dere av sted og si til disiplene hans: Han er stått opp fra de døde, og han går i forveien for dere til Galilea; der skal dere få se ham. - Nå har jeg sagt dere det. [26, 32]	Men gå og si til disiplene hans og til Peter: Han går i forveien for dere til Galilea. Der skal dere få se ham, slik som han sa dere.		
15	Da skyndte de seg bort fra graven, redde, men jublende glade, og de løp for å fortelle det til disiplene.	Da gikk de ut og flyktet bort fra graven, skjelvende og ute av seg. De sa ikke et ord til noen, for de var redde.	Og de vendte tilbake fra graven ...	Hun løper av sted ...
16	Og se, Jesus kom mot dem og sa: "Vær hilset!" De gikk fram og omfavnet føttene hans og tilba ham. Jesus sa til dem: "Frykt ikke! Gå og si til mine brødre at de skal dra til Galilea. Der skal de se meg."			
17	Mens kvinnene var underveis, kom noen av vaktmannskapet inn til byen og fortalte overprestene alt som hadde hendt.			
18	Overprestene og de eldste kom da sammen og ble enige om hva de skulle gjøre. De ga soldatene en stor sum penger og sa: "Si at disiplene hans kom om natten og stjal ham mens dere sov.			

19	Skulle landshøvdingen få høre det, skal vi snakke med ham, så dere kan være trygge." De tok imot pengene og gjorde som de fikk beskjed om. Og dette ryktet spredte seg blant jødene og har holdt seg til denne dag.			
20			... og fortalte alt dette til de elleve og til alle de andre. Det var Maria Magdalena, Johanna og Maria, Jakobs mor, som sammen med de andre kvinnene fortalte dette til apostlene.	... og kommer til Simon Peter og den andre disippelen, han som Jesus hadde kjær, og hun sier: «De har tatt Herren bort fra graven, og vi vet ikke hvor de har lagt ham.»
21			Men de mente det hele var løst snakk og trodde dem ikke.	
22			Peter sto likevel opp og løp til graven,	Da dro Peter og den andre disippelen ut og kom til graven. De løp sammen, men den andre disippelen løp fortere enn Peter og kom først.
23			og da han bøyde seg inn i den, så han ikke annet enn linklærne.	Han bøyde seg fram og så linklærne ligge der, men gikk ikke inn i graven. Simon Peter kom nå etter, og han gikk inn. Han så linklærne som lå der, og tørkleet som Jesus hadde hatt over hodet. Det lå ikke sammen med linklærne, men sammenrullet på et sted for seg selv. Da gikk den andre disippelen også inn, han som var kommet først til graven.

24			Så gikk han hjem, fylt av undring over det som hadde hendt.	Han så og trodde. Fram til da hadde de ikke forstått det Skriften sier, at han måtte stå opp fra de døde. Disiplene gikk så hjem.
25				Men Maria sto like utenfor graven og gråt. Gråtende bøyde hun seg fram og så inn i graven.
26				Da fikk hun se to hvitklede engler sitte der Jesu kropp hadde ligget, en ved hodet og en ved føttene. «Hvorfor gråter du, kvinne?» spurte de. Hun svarte: «De har tatt min Herre bort, og jeg vet ikke hvor de har lagt ham.»
27		Etter at Jesus var stått opp igjen, tidlig den første dagen i uken, viste han seg først for Maria Magdalena, som han hadde drevet sju onde ånder ut av.		I det samme snudde hun seg og så Jesus stå der, men hun skjønnte ikke at det var han. «Hvorfor gråter du, kvinne?» spør Jesus. «Hvem leter du etter?» Hun trodde at det var gartneren, og sa til ham: «Herre, hvis du har tatt ham bort, så si meg hvor du har lagt ham, så skal jeg ta ham med meg.» «Maria,» sa Jesus. Da snudde hun seg og sa til ham på hebraisk: «Rabbuni» – det betyr mester. Jesus sier til henne: «Rør meg ikke, for jeg har ennå ikke steget opp til Far. Men gå til mine søsken og si til dem at jeg stiger opp til ham som er min Far og Far for dere, min Gud og deres Gud.»

		<p>Hun gikk av sted og fortalte det til dem som hadde vært med ham, og som nå sørget og gråt. Men da de fikk høre at han levde, og at hun hadde sett ham, trodde de det ikke.</p>		<p>Da gikk Maria Magdalena av sted og sa til disiplene: «Jeg har sett Herren!» Og hun fortalte hva han hadde sagt til henne.</p>
28		<p>Senere viste han seg i en annen skikkelse for to av dem mens de gikk på veien og skulle ut på landet.</p>	<p>Samme dag var to disipler på vei til en landsby som heter Emmaus, seksti stadier fra Jerusalem, og de samtalte om alt det som var skjedd. Mens de nå snakket sammen og drøftet dette, kom Jesus selv og slo følge med dem. Men øynene deres ble hindret i å se, så de ikke kjente ham igjen. Han sa da til dem: «Hva er det dere går og snakker så ivrig om?» De stanset og så bedrøvet opp, og den ene, han som het Kleopas, svarte: «Du må være den eneste tilreisende i Jerusalem som ikke vet hva som er hendt der i disse dager.» «Hva da?» spurte han. «Det med Jesus fra Nasaret,» svarte de. «Han var en profet, mektig i ord og gjerning for Gud og hele folket. Men våre overprester og rådsherrer utleverte ham og fikk ham dømt til døden og korsfestet ham. Og vi som hadde håpet at det var han som skulle befri Israel! Dessuten: I dag er det alt tredje dagen siden dette hendte. Og nå har også noen kvinner blant oss gjort oss forvirret. De gikk ut til graven tidlig i dag morges, men de fant ikke hans kropp. De kom tilbake og fortalte at de hadde sett et syn av engler som sa at han lever. Noen av våre gikk da til graven, og de fant det</p>	

			<p>slik som kvinnene hadde sagt, men ham selv så de ikke.» Da sa han til dem: «Så uforstandige dere er, og så trege til å tro alt det profetene har sagt! Måtte ikke Messias lide dette og så gå inn til sin herlighet?» Og han begynte å utlegge for dem det som står om ham i alle skriftene, helt fra Moses av og hos alle profetene. De nærmet seg nå den landsbyen de skulle til, og han lot som han ville dra videre. Men de ba ham inntrengende: «Bli hos oss! Det lir mot kveld, og dagen heller.» Da gikk han med inn og ble hos dem. Og mens han satt til bords med dem, tok han brødet, ba takkebønnen, brøt det og ga dem.</p> <p>Da ble øynene deres åpnet, så de kjente ham igjen. Men han ble usynlig for dem. De sa til hverandre: «Brant ikke hjertet i oss da han talte til oss på veien og åpnet skriftene for oss?» Og de brøt opp med en gang og vendte tilbake til Jerusalem.</p>	
29		Også disse kom og fortalte det til de andre, men de trodde ikke dem heller.	De fant der de elleve og vennene deres samlet, og disse sa: «Herren er virkelig stått opp og har vist seg for Simon.» Så fortalte de to om det som hadde hendt på veien, og hvordan de hadde kjent ham igjen da han brøt brødet.	Det var om kvelden samme dag, den første dagen i uken. Av frykt for jødene hadde disiplene stengt dørene der de var samlet.
30			Mens de snakket om dette, sto Jesus selv midt iblant dem og sa: «Fred være med dere!» De ble forferdet og reddet, for de trodde de så en ånd. Men han sa	Da kom Jesus; han sto midt iblant dem og sa: «Fred være med dere!»

			til dem: «Hvorfor er dere grepet av angst, og hvorfor våkner tvilen i hjertet deres? Se på hendene og føttene mine; det er jeg. Ta på meg og se! En ånd har ikke kjøtt og bein, som dere ser at jeg har.»	
31			Dermed viste han dem sine hender og føtter.	Og da han hadde sagt det, viste han dem sine hender og sin side. Disiplene ble glade da de så Herren.
32			Da de i sin glede ennå ikke kunne tro, men bare undret seg, spurte han dem: «Har dere noe å spise her?» De ga ham et stykke stekt fisk, og han tok det og spiste mens de så på.	
33			Så sa han til dem: «Det var dette jeg talte om da jeg ennå var sammen med dere og sa at alt måtte oppfylles som står skrevet om meg i Moseloven, hos profetene og i Salmene.» Da åpnet han deres forstand så de kunne forstå skriftene, og han sa til dem: «Slik står det skrevet: Messias skal lide og stå opp fra de døde tredje dag,	
34			og i hans navn skal omvendelse og tilgivelse for syndene forkynnes for alle folkeslag; dere skal begynne i Jerusalem. Dere er vitner om dette. Og se, jeg sender over dere det som min Far har lovet. Men dere skal bli i	Igjens sa Jesus til dem: «Fred være med dere! Som Far har sendt meg, sender jeg dere.» Så åndet han på dem og sa: «Ta imot Den hellige ånd. Dersom dere tilgir noen deres synder, da er de tilgitt. Dersom dere fastholder syndene

35			byen til dere blir utrustet med kraft fra det høye.»	for noen, er de fastholdt.» Tomas, en av de tolv, han som ble kalt Tvillingen, var ikke sammen med de andre disiplene da Jesus kom. "Vi har sett Herren", sa de til ham. Men han sa: "Dersom jeg ikke får se naglemerkene i hendene hans og får legge fingeren i dem og stikke hånden i siden hans, kan jeg ikke tro."
Åtte dager senere				
36		Til sist viste han seg også for de elleve mens de var samlet til måltid. Han bebreidet dem for deres vantro og harde hjerter, for de hadde ikke trodd dem som hadde sett at han var stått opp.		Åtte dager senere var disiplene igjen samlet, og Tomas var sammen med dem. Da kom Jesus mens dørene var lukket. Han sto midt iblant dem og sa: "Fred være med dere." Så sier han til Tomas: "Kom med fingeren din, se her er hendene mine. Kom med hånden og stikk den i siden min. Og vær ikke vantro, men troende!" "Min Herre og min Gud!" sa Tomas. Jesus sier til ham: "Fordi du har sett meg, tror du. Salige er de som ikke ser, og likevel tror."
Enda senere				
37				(Galilea) Siden åpenbarte Jesus seg enda en gang for disiplene ved Tiberiassjøen. Det gikk slik til: Simon Peter, Tomas, som ble kalt Tvillingen, Natanael fra Kana i Galilea, Sebedeus-sønnene og to andre av disiplene hans var sammen der. Simon Peter sier til de andre: "Jeg drar ut og fisker." "Vi blir

også med", sa de. De gikk av sted og steg i båten. Men den natten fikk de ingenting. Da morgenen kom, sto Jesus på stranden, men disiplene visste ikke at det var han. "Har dere ikke noe å spise, barna mine?" sa Jesus til dem. "Nei", svarte de. "Kast garnet ut på høyre side av båten, så skal dere få", sa Jesus. De kastet garnet ut, og nå klarte de ikke å dra det opp, så mye fisk hadde de fått. Disippelen som Jesus hadde kjær, sa da til Peter: "Det er Herren." Da Simon Peter hørte at det var Herren, bandt han kappen om seg - den hadde han tatt av - og kastet seg i sjøen. De andre disiplene kom etter i båten og dro garnet med fisken etter seg. De var ikke langt fra land, bare omkring to hundre alen. Da de var kommet i land, så de et bål der, og det lå fisk og brød på glørne. "Kom hit med noen av de fiskene dere nettopp fikk", sa Jesus til dem. Simon Peter gikk da om bord i båten og trakk garnet i land. Det var fullt av stor fisk, ett hundre og femtitre i alt. Men enda det var så mange, revnet ikke garnet. Jesus sa til dem: "Kom og få mat!" Ingen av disiplene våget å spørre ham: "Hvem er du?" De visste at det var Herren. Så gikk Jesus fram, tok brødet og ga dem, det samme gjorde han med fisken. Dette var tredje gang Jesus åpenbarte seg for disiplene etter at han var stått opp fra de døde. (...)

38	<p>Men de elleve disiplene dro til Galilea, til fjellet der Jesus hadde sagt han ville møte dem.</p> <p>Og da de fikk se ham, falt de ned og tilba ham; men noen tvilte. Da trådte Jesus fram og talte til dem: "Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden. Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler! Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende."</p>			
39			Så førte han dem ut mot Betania,	
40		<p>Og han sa til dem: «Gå ut i hele verden og forkynn evangeliet for alt som Gud har skapt! Den som tror og blir døpt, skal bli frelst. Men den som ikke tror, skal bli fordømt. Og disse tegnene skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder, de skal tale nye tungemål, og de skal ta slanger i hendene. Om de drikker dødelig gift, skal det ikke skade dem, og når de legger hendene på syke, skal de bli friske.»</p>		
41		<p>Etter at Herren Jesus hadde talt med dem, ble han tatt opp til himmelen og satte seg ved Guds høyre hånd. Men de gikk ut og forkynte overalt, og</p>	<p>og han løftet hendene og velsignet dem. Og mens han velsignet dem, skiltes han fra dem og ble tatt opp til himmelen. De falt på kne og tilba ham.</p>	

		Herren virket med og stadfestet Ordet gjennom de tegn som fulgte.	Så vendte de tilbake til Jerusalem i stor glede. Siden var de stadig i tempelet og lovpriste Gud.	
42	<p>Lukas skriver i Apg 1,3-13: Etter å ha lidd døden sto han levende fram for dem med mange klare bevis på at han levde: I førti dager viste han seg for dem og talte om det som hører Guds rike til. En gang han spiste sammen med dem, påla han dem dette: "Dere skal ikke forlate Jerusalem, men vente på det som Far har lovet, det som dere har hørt av meg. For Johannes døpte med vann, men dere skal om noen få dager bli døpt med Den hellige ånd." Mens de var sammen, spurte de ham: "Herre, er tiden nå kommet da du vil gjenreise riket for Israel?" Han svarte: "Det er ikke dere gitt å kjenne tider og stunder som Far har fastsatt av sin egen makt. Men dere skal få kraft når Den hellige ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner i Jerusalem og hele Judea, i Samaria og helt til jordens ende." Da han hadde sagt dette, ble han løftet opp mens de så på, og en sky tok ham bort foran øynene deres. Som de nå stirret mot himmelen mens han dro bort, sto med ett to menn i hvite klær foran dem og sa: "Galileere, hvorfor står dere og ser mot himmelen? Denne Jesus som ble tatt bort fra dere opp til himmelen, han skal komme igjen på samme måte som dere har sett ham fare opp til himmelen." Da vendte de tilbake til Jerusalem fra den høyden som heter Oljeberget og ligger nær Jerusalem, bare en sabbatsreise unna. Inne i byen gikk de opp på den salen hvor de pleide å holde til. Det var Peter og Johannes, Jakob og Andreas, Filip og Tomas, Bartolomeus og Matteus, Jakob, sønn av Alfeus, Simon seloten og Judas, sønn av Jakob.</p>			

Samtalespørsmål og studieoppgaver:

1. Hvor viktig er det for kristendommen at Jesu oppstandelse virkelig skjedde?
2. Skriv et hendelsesforløp på hva som skjedde omkring Jesu død og oppstandelse bygd på NT-kildene.
3. Finn bibeltekstene der Jesus sier til disiplene at han vil bli korsfestet eller drept. Hvordan reagerte disiplene?
4. Finn minst 10 profetier som ble oppfylt den dagen Jesus ble korsfestet.
5. Skriv en liste med eksempler på at disiplene henviste til GT for å bevise at Messias møtte lide og dø og deretter bli reist opp fra døden.
6. Bibelen nevner hele 15 ulike episoder der disiplene møtte Jesus etter oppstandelsen. Finn disse bibelstedene.
7. Hvordan vil du svare på disse innvendingene mot påstanden om Jesu oppstandelse:
 - a. De kristne har selv funnet på oppstandelse og skrevet det inn i ettertid
 - b. Jesus ble ikke lagt i en gravhule, men ble kastet i en massegrav.
 - c. Jesus var bare skinndød. Da han ble lagt i den kjølige graven kviknet han til.
 - d. Disiplene stjal kroppen og løy om oppstandelsen.
 - e. Disiplene hallusinerte. Det de så var et resultat av sorg og ønsketenkning.
 - f. Jesus viste seg for dem i et syn, ikke i en virkelig kropp.
8. Hvor mange av kvinnene som besøkte graven het Maria?